

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/92/2015
Identifikačné číslo spisu:	2603899481
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2603899481.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej G., bývajúcej v T., o vymoženie 2 616,34 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 6 Er 333/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2014 sp. zn. 10 CoE 153/2014, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Senica uznesením z 3. júna 2013, č.k. 6 Er 333/2003-41, zastavil exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), a to podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 484,28 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinnú ako spotrebiteľa Mgr. W. na základe plnomocenstva obsiahnutého v zmluve o úvere, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú. Súd splnomocnenie pre advokáta Mgr. W. považoval za neplatné z dôvodu, že zmluvná podmienka nebola osobitne dojednaná, znemožnila povinnej voľbu na jej zástupcu, ktorý by ju zastupoval vo vzťahu k oprávnenej a spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi oprávnenou a povinnou v neprospech povinnej bez možnosti ovplyvnenia obsahu tejto podmienky. Táto zmluvná podmienka je neprijateľnou (§ 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), prieči sa dobrým mravom a výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom. Súd dospel k záveru, že notárska zápisnica bola spísaná na základe neplatnej a neúčinnnej plnej moci. O povinnosti oprávnenej zaplatiť súdnemu

exekútorovi náhradu trov exekúcie rozhodol podľa § 200 ods. 2 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. októbra 2014 sp. zn. 10 CoE 153/2014 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v časti týkajúcej sa zastavenia exekučného konania tak, že zastavil exekúciu a potvrdil v časti týkajúcej sa trov konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel k správne mu záveru, že povinná bola pri ustanovovaní svojho zástupcu zbavená možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Vzhľadom na to, že jej zástupca konal pri spisovaní notárskej zápisnice na základe neplatnej dohody o zastúpení, treba mať za to, že súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice nebol daný. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa spočívajúcu v zastavení exekučného konania namiesto správneho zastavenia exekúcie odvolací súd odstránil zmenou rozhodnutia podľa § 220 O.s.p., avšak pri zachovaní jeho podstaty, teda jeho faktickom potvrdení. Uviedol, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci správne postupoval podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, keď rozpor vo výroku uznesenia, nemajúci však vplyv na správnosť rozhodnutia napravil spôsobom vo výroku uvedeným (zastavením exekúcie). Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) odvolací súd zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu povinnej ani súdnej exekútorke nepriznal (§ 251 ods. 4 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zastavil exekúciu, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že: 1. súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k prerušeniu dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcim v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho

účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

Úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatňovala.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.